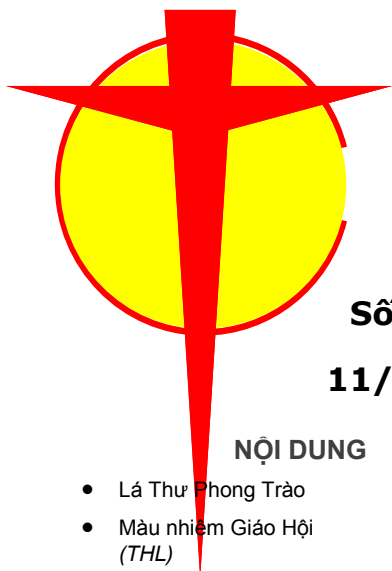

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 194

11/2014

Lá thư Phong Trào

Thắp sáng ngọn đèn hy vọng

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Màu nhiệm Giáo Hội (THL) 2
- Con cái Giáo Hội (THL) 3
- Những bước theo Thầy (Duy Bình) 4
- Tử Đạo Ngày Nay (Maria Hoàng Lan) 9
- Đức Mẹ là hiền mẫu (Nguyễn Long Nhân) 12
- Tặng quà (Trần Nguyên Bình) 6

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện :

Chúa nhật 14/12/2014 : 14g30—16g30

Ultreya mừng Giáng Sinh :

Chúa nhật 28/12/2014 : 14g30—16g30

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Fax. +33 (0) 156 802 268

<http://www.giaoxuvnparis.org>

Chào các anh chị cursillistas quý mến,

Tháng 11 là một tháng thật là quan trọng. Khởi đầu là Lễ các Thánh Nam Nữ và lễ các Đấng Linh Hồn. Hai lễ này, được Giáo Hội sắp liền nhau vào ngay hai ngày 01 và 02 tháng 11, nhắc nhở cho chúng ta một tín điều quan trọng về Hội Thánh Chúa Kitô. Trong Kinh Tin Kính, chúng ta đã tuyên xưng "Tôi tin Giáo Hội duy nhất, thánh thiện, tông truyền" và "Tôi tin các Thánh Thông Công". Tuy Giáo Hội chỉ là một, nhưng nếu Giáo Hội trên dương thế là Giáo Hội lữ hành, là người Mẹ thiêng liêng đã sinh ra chúng ta qua phép Rửa, thì những người mang dấu ấn Thánh Tẩy đã bước qua ngưỡng cửa sự chết để đi vào cuộc sống đời đời nơi thành Giêrusalem mới trên trời (x. Kh 21), và những người đã rời cõi thế và đang chịu thử thách trước khi được lên cõi Thiên Đàng hưởng phúc đời đời : tất cả đều là một Giáo Hội. Giáo Hội bao gồm cả ba cõi này và một sự hiệp thông màu nhiệm đã nối kết ba cõi của Giáo Hội. Gần đây Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhắc nhở một điều căn bản là tất cả chúng ta đều là kẻ tội lỗi và tất cả chúng ta đều được kêu gọi nên thánh. Các thánh trên trời là những người tội lỗi đã được tha thứ; chúng ta đang sống trên thế gian và các linh hồn còn đang trong quá trình tội luyện là những kẻ tội lỗi cần được tha thứ. Niềm hy vọng lớn của chúng ta làƠn Cứu Độ, và Ơn Cứu Độ bắt nguồn từ Tình Yêu vô bờ bến của Thiên Chúa đối với loài người. Chính Tình Yêu này đã được Thầy Chí Thánh chúng ta mô tả trong dụ ngôn "người cha nhân hậu" hay còn gọi là dụ ngôn "đứa con hoang đàng" (x. Lc 15, 11-32). Tất cả chúng ta đều được kêu gọi nên thánh dù rằng chúng ta đều là tội nhân.

Trong tháng này, Giáo Hội cũng mời gọi chúng ta cầu nguyện cho các Kitô hữu đang bị bách hại nặng nề ở nhiều nơi trên thế giới. Nhiều người đã bị quy chụp các tội danh hình sự và bị xét xử, tù đầy bất công, nhiều người đã chấp nhận cái chết để làm chứng cho đức tin của mình nơi Thiên Chúa. Chúng ta là con cháu của các thánh tử vì đạo Việt Nam và luôn noi gương anh dũng của các ngài để làm chứng cho Chúa Kitô là Chúa Cứu Thế và là Thầy Chí Thánh của chúng ta. Chúng ta phải là những chứng nhân đích thực, nghĩa là trong sáng và khả tín, bằng chính lối sống và hành động của chúng ta. Người môn đệ của Chúa Kitô, người cursillista đúng nghĩa không do những gì người đó nói; mà do những gì người đó làm. Chúng ta đã mừng lễ kính các ngài hôm 17/11 vừa qua. Các ngài đã đổ máu mình ra để cho danh Cha cả sáng, để cho nước Cha trị đến. Và nói đến vương quốc Thiên Chúa thì chúng ta cũng ca ngợi Chúa Kitô Vua mà Phong Trào Cursillo tại Pháp đã tôn làm Quan Thầy.

Cũng từ ngày Lễ Chúa Kitô Vua, 23/11, chúng ta kết thúc năm phụng vụ A để bước vào năm phụng vụ mới, bắt đầu bằng Mùa Vọng, mùa hy vọng, đợi chờ Chúa Cứu Thế ngự đến. Chúng ta hãy tỉnh thức, chuẩn bị dầu đèn để đợi chờ Chúa đến. Đừng để lúc Người ngự đến mà đèn chúng ta tắt lịm (x. Mt 24, 36). Hãy thắp lên trong lòng chúng ta Ngọn Đèn Hy Vọng đón mừng Chúa Giáng Sinh.

De colores

Văn Phòng Điều Hành

Mầu nhiệm Giáo Hội

[Theo Hiến Chế Tín Lý về Giáo Hội (LG 8) của Thánh Công Đồng Vatican II, và sách Giáo Lý của các Giám Mục PHÁP (GLGMP)]

Giáo Hội được thiết lập để nên một dân tộc sống và làm chứng Giao ước Mới và Vĩnh Cửu giữa thế gian, một Giao ước mà Thiên Chúa đã ký kết với loài người trong Chúa Kitô. Theo Giao ước, Chúa giải thoát con người khỏi tội lỗi để con người có thể sống hiệp thông với Thiên Chúa, và sống đời đời.

« Với bốn phần phải bành trướng khắp thế giới, Giáo Hội đi sâu vào lịch sử nhân loại. Tuy nhiên, Giáo Hội đồng thời cũng vượt thời gian và biên giới các dân tộc » (LG 9). Là mầu nhiệm của đức tin, Giáo Hội vừa là một thực tại hữu hình giữa loài người, vừa là một thực tại thiêng liêng. Khi đề cập đến Giáo Hội, chúng ta phải phân biệt, nhưng không được phân ly, hai khía cạnh: một khía cạnh nhân loại và một khía cạnh thần linh.

Giáo Hội được Thiên Chúa triệu tập và quy tụ, hiệp thông với Chúa Kitô; Giáo Hội là thân thể của Chúa Kitô được sống động nhờ Chúa Thánh Thần. Tuy nhiên Giáo Hội vẫn là nơi quy tụ mọi người với tất cả các yếu tố bao gồm, không những về tổ chức cơ cấu, thể lực xã hội, mà cả những yếu đuối và tội lỗi. Thực tế phức tạp của Giáo Hội là như thế, nhưng cũng đừng nên tách biệt hay đối kháng, mà phải nhìn với con mắt đức tin, như một công trình của lòng nhân hậu Chúa muốn xử dụng mọi yếu tố nhân loại, không khinh chê sự yếu hèn của nó. Sự thống nhất có tính cách nền tảng của Giáo Hội sống động được xác quyết qua ba cách thức khác nhau sau đây:

1. Cách thứ nhất :

Cộng đoàn nhân loại

Giáo Hội là một cộng đoàn nhân loại khác biệt, tuy có đời sống và ảnh hưởng trên mọi cộng đoàn nhân loại có tính cách văn hóa, chính trị, xã hội, hay kinh tế. Giáo Hội có cơ cấu, có tổ chức có thể mượn ở tiền bộ của nhân loại.

Nhiệm Thể Chúa Kitô

Sức sống và ảnh hưởng của Giáo Hội là do ở sự tham gia tự do và dấn thân trách nhiệm của những tín hữu hội nhập vào Chúa Giêsu.

Mầu nhiệm Giáo Hội được thể hiện nơi danh xưng. Tiếng Giáo Hội (theo tiếng Hy-lạp Ekklesia là Công hội) được dùng từ thời các thánh Tông Đồ, để chỉ nhóm môn đệ của Chúa Giêsu sống lại.

2. Cách thứ hai :

Công Hội hữu hình

Một phần lịch sử của Giáo Hội có thể nhìn thấy được, như tổ chức bác ái, văn hóa, nghệ thuật, phụng vụ, thần học, với các dấu vết của tội lỗi đã làm xấu đi một phần nào bộ mặt của mình, và làm hại đến ảnh hưởng của mình.

Cộng đoàn thiêng liêng

Giáo Hội là cộng đoàn của Giao ước Mới và Vĩnh Cửu (Tân ước) được thiết lập trong Máu Chúa Kitô; nối dõi cộng đoàn của Giao ước thứ nhất (Cựu ước) giữa Thiên Chúa và dân Ngài qua trung gian của ông Môsê.

3. Cách thứ ba :

Giáo Hội trần gian

Kitô hữu làm thành Giáo Hội (Dân Tân ước), là những người tin ở Chúa Kitô và chịu Phép Rửa Ngài ban qua Giáo Hội, trong Giáo Hội và bởi Giáo Hội. Giáo Hội có đặc tính công giáo, đón nhận mọi người thuộc mọi nước, mọi văn hóa, mọi ngôn ngữ tin ở Chúa Kitô.

Giáo Hội tô điểm bằng hồng ân thiên quốc

Kitô hữu tin Giáo Hội là của Thiên Chúa Ba Ngôi, Cha, Con và Thánh Thần. Đi vào mầu nhiệm ấy tức là đi vào Tân ước. Còn những ai chưa lãnh nhận Phúc âm, cũng được an bài bằng nhiều cách để được thuộc về dân Thiên Chúa.

Chúng ta khi đề cập đến Giáo Hội, nên nhớ là các cặp ý niệm trên phải luôn đi chung từng cặp một, « hữu hình-vô hình ». Không thể nào có sự đoạn giao giữa các cặp ý niệm trên.

Đứng trước Giáo Hội là đứng trước một thực tại phức tạp không chia cắt, nhưng luôn bao gồm hai yếu tố: yếu tố nhân loại và yếu tố thần linh. Trong thực tại phức tạp này, Giáo Hội là dấu hiệu có Chúa Thánh Thần hiện diện và chính Ngài sẽ hoàn tất ơn cứu độ của những người được tuyển chọn trong Giáo Hội và nhờ Giáo Hội.

Sự kiện vừa là dấu hiệu vừa là lý do sinh ra ơn thánh, cấu tạo nên chính yếu tính của mầu nhiệm Giáo Hội : dấu hiệu hữu hình của một thần lực vô hình.

Giáo Hội thánh thiện thật, nhưng một trật, cũng luôn luôn đòi hỏi thanh tẩy: tội lỗi tồn tại trong Giáo Hội, nhưng Giáo Hội lại được Chúa Thánh Thần thánh hóa sâu xa. Do hai đặc tính này, mà công cuộc cứu độ luôn được thực hiện dưới dấu chỉ khó nghèo và bách hại: đó chính là con đường Giáo Hội phải dẫn thân để theo gương Chúa Giêsu: đường riêng của Chúa luôn là đường Thánh Giá. Giáo Hội là Giáo Hội của tội nhân nên luôn cần được thanh tẩy. Nhưng nếu từ đó mà vội kết luận rằng Giáo Hội như thế không còn thánh thiện là kết luận sai, bởi vì kết luận như vậy là chỉ nhìn vào toàn bộ con số những chi thể, chứ không nhìn đến cái gì khác trong Giáo Hội. Giáo Hội là một xã hội do Chúa Kitô thiết lập và được Chúa Thánh Thần làm cho sống động chỉ với mục đích tranh đấu và chiến thắng tội lỗi. Đó chính là lý do và cách thức thánh thiện tinh tuyền của Giáo Hội.

Giáo Hội là Hiền Thê không tì ố, không bụi nhơ, nhưng chỉ hiện hữu nơi trần gian này trong tình trạng chuẩn bị. Giáo Hội sẽ toàn thắng trên chặng đường nguy khó này, nhưng chỉ có thể nhờ sự bác ái và nhẫn nại của Thánh Thần mới có thể lướt thắng được những trở ngại dồn dập.

Những yếu đuối, những thiếu sót của Giáo Hội, của một xã hội trần gian không phải là những ảo tưởng, nhưng chúng có thật. Cuộc chiến thắng của Giáo Hội trên tất cả các nghịch cảnh này cũng không phải là giả tưởng, nhưng là cuộc chiến thắng thực sự cho người có lòng tin. Như vậy, Giáo Hội thực sự mạc khải mầu nhiệm Chúa Kitô dù vẫn còn mây đen mờ tối cho tới khi có ánh sáng huy hoàng chiếu soi.

THL ©

Con cái của Giáo Hội

« Giáo Hội lãnh nhận những điều tốt lành đầu tiên của ơn huệ. »

Thánh Phêrô và thánh Phaolô, bằng sự tử đạo của mình, đã vun trồng để Giáo Hội được lớn mạnh. Các ngài mời gọi chúng ta hãy vui mừng vì được làm con cái của Giáo Hội. Chúng ta là con cái của Thiên Chúa và của Thiên Chúa thôi, nhưng như thánh Jeanne d'Arc đã nói trước các quan tòa của ngài rằng : « Chúa Giêsu-Kitô và Giáo Hội chỉ làm một. »

Chúng ta không làm ra Giáo Hội nhưng chính Thiên Chúa xây nên Giáo Hội, và chúng ta được mời gọi vào nhận chỗ của mình trong Giáo Hội, được mời gọi trở thành những viên gạch sống động của Giáo Hội.

Yêu Giáo Hội không phải với những tình cảm mơ hồ và lý thuyết, cũng không chỉ bằng lời nói yêu thương triu mến. Nhưng trước hết là yêu khuôn mặt Giáo Hội, khuôn mặt mà Giáo Hội hiện có ở trước mắt chúng ta, nơi chúng ta đang hiện diện : ấy là Đức Thánh Cha, nhưng cũng là Đức Cha giáo phận chúng ta, các linh mục của giáo xứ, và các anh chị em bốn đạo của giáo xứ ; ấy là các hội đoàn trong đó bà con hay con em chúng ta đang sinh hoạt. Chính nơi đó, Chúa mời gọi chúng

ta yêu mến Giáo Hội Ngài : không phải vì Đức Thánh Cha là bậc xuất chúng, không phải vì Cha Sở chúng ta là một vị linh mục thánh, cũng không phải vì anh em bốn đạo dễ có cảm tình, nhưng vì chính Thiên Chúa đặt để họ trên con đường sống của chúng ta ; và do đó, đối với chúng ta, họ là Khuôn Mặt của Thiên Chúa.

Họ có hợp sở thích của chúng ta hay không, điều đó không phải là vấn đề. Dĩ nhiên, nếu giữa chúng ta với họ có được những giao tiếp tốt đẹp thì càng tốt. Nhưng nếu có điều khó khăn trong giao tiếp, khó khăn đến nỗi làm chúng ta phải khổ sở thực sự, thì cũng tốt, không phải vì chúng ta thích như vậy, nhưng vì đức ái.

Chúa Giêsu không yêu Giáo Hội Ngài cách xa xa, kính nhi viễn chi, hay yêu với những cảm tình xuông. Chúa Giêsu, Ngài đã yêu Giáo Hội Ngài cách say mê, đến chịu Thương Khó, đến chịu chết vì Giáo Hội Ngài. Ngài vẫn thiết tha với chúng ta, dù chúng ta bạc bẽo, lạnh nhạt đối với tình Ngài. Khi chúng ta không cảm thấy vui vẻ nhẹ nhàng khi đến với giáo xứ mình, với anh em mình trong đức tin, chúng ta lại càng phải hiểu biết lý do sâu xa vì sao chúng ta phải có mặt nơi đó.

Bộ mặt của Giáo Xứ là khuôn mặt của Chúa Giêsu đối với chúng ta. Khuôn mặt của Ngài trên đường lên Núi Sọ, vì tội lỗi của ta, của anh chị em ta, vì sự dữ, sự hiểu lầm của chúng ta, đã ra tang thương. Nhưng khuôn mặt thể thảm của Chúa Giêsu lúc đó, không làm lánh xa bà Vêrônica, không làm tránh xa thánh Gioan Tông Đồ. Mà ngược lại, bà Vêrônica đã không ngại một trở lực nào, đã tiến đến gần Chúa, cầm khăn lau mặt Ngài. Vì bà can đảm, vì bà trung thành, vì bà yêu Chúa. Người Kitô hữu cũng vậy, chúng ta không vì một lý do nào để tránh xa giáo xứ mình. Chỗ của chúng ta trong giáo xứ không ai thay thế được, vì đó là một bản phận Thiên Chúa đã đặt để cho chúng ta, để nhờ đó mà tiếp xúc với Ngài, để được Ngài cứu rỗi.

Giáo Hội là « hiệp nhất, thánh thiện, công giáo

và tông truyền »... nhưng Giáo Hội cũng là nơi Thiên Chúa « triệu tập » các tội nhân để Thánh Thần Chúa thánh hóa họ. Vì vậy lịch sử Giáo Hội đầy những bậc thánh lớn lao và những công trình đáng ca ngợi, nhưng cũng đầy chia rẽ sai lầm. Trước những điều mâu thuẫn đó, có người đã la lớn : « Làm sao có thể tin có Giáo Hội được, khi mà trong Giáo xứ toàn là người phe này, kẻ nhóm khác, có giáo xứ có cả những linh mục cũng về phe này hay phái khác » Nhưng người ta cũng có thể hỏi ngược lại: « Làm sao không tin có Giáo Hội được vì, cho dù bao tội lỗi, bao lỗi lầm, Giáo Hội vẫn tiếp tục là Người Hiền Thê được Chúa Giêsu yêu thương cách trung thành ? »

Khi chúng ta đề cập đến Giáo Hội, trong việc nhỏ hằng ngày cũng như trong vấn đề lớn lao chúng ta nhớ nhìn theo quan điểm của Thiên Chúa. Nếu Giáo Hội chỉ là một thể chế do loài người dựng nên, thì thật đáng cho chúng ta lo ngại sự tồn vong của Giáo Hội. Nếu sự thánh thiện của Giáo Hội là do nơi tài đức của các phần tử của Giáo Hội, thì thật là tai tiếng cho chúng ta khi có những những tội nhân trong Giáo Hội. Nhưng Giáo Hội là do chính Chúa Giêsu thiết lập, chính Ngài thánh hóa và đứng làm bảo chứng, Ngài là Đấng « không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi. » (Mc 2, 17b). Và chính Ngài, trong lòng Giáo Hội, có thể làm cho chúng ta trở nên « những dụng cụ bình an của Ngài ».

THL ■

Ban Biên Tập (BBT) Tờ Thông Tin Liên Lạc xin cảm ơn tất cả các anh chị đã nhiệt tình hưởng ứng lời kêu gọi đóng góp bài vở trong những năm tháng qua.

"Con cá sống vì nước, Tờ Thông Tin sống nhờ bài vở", BBT vẫn luôn tin tưởng ở Ôn Chúa Thánh Thần và bàn tay nắm chặt của các anh chị. Bản tin của chúng ta không thể tiếp tục đều đặn nếu không có sự hưởng ứng bài vở chia sẻ của các cursillistas.

Mến chúc các anh chị mãi an vui trong Tình Yêu của Thiên Chúa Ba Ngôi và Mẹ Maria.

Những Bước "Theo Thầy"

Tiếng thở dài của ông bạn hàng xóm, người thường rủ tôi đi dạo mỗi buổi đầu ngày, xem ra chỉ là tâm tư thường tình của cái tuổi về chiều, lớp tuổi của những người xa xứ. Giữa một đất nước ông cũng như bao người khác đang "phải" nhận làm quê hương thứ hai. Phong tục tập quán, ngôn ngữ, nền văn hóa có nhiều khác biệt.

Ông đặt chân lên vùng đất lạ khi tóc đã hai màu, "Hàm răng chiếc rụng, chiếc long lay".

Mọi khả năng của cơ thể đang trong giai đoạn thoái hóa, nên việc hội nhập vào xã hội hoàn toàn mới này chẳng giản đơn chút nào.

Gặp ngày trái trời trở gió, thường là những ngày tôi lại nghe ông thở than : "Mỗi ngày thấy mỗi khác, nay nó nhức chỗ này, mai lại đau chỗ khác ! Chỉ thấy đi xuống chứ không còn thấy đi lên ..."

Lời thở than của ông bạn hàng xóm mà tôi nhìn như là chuyện thường tình của lớp tuổi già viễn xứ, tha hương ; hôm nay tự nhiên tôi không còn thấy là chuyện thường tình. Nhưng nó như tiếng dội của âm thanh đang vọng vào trong tôi.

Từ tiếng thở than mang tính thể lý của ông , lại nhắc tôi nhìn lại NHỮNG BƯỚC CHÂN hành trình chứng tá tôi đang đi. Nó cũng "Nay nhức chỗ này, mai đau chỗ khác ! Chỉ thấy đi xuống chứ không thấy đi lên..."

Tiếng vọng dội mang âm hưởng chẳng có chi là thanh thoát, du dương khi tôi nhìn lại từng bước chân đời lý tưởng tôi từng ôm ấp.

Có ai đó đã từng nói : hãy nhìn vào khuyết điểm của người khác để tự vấn bản thân.

Nghe ông bạn hàng xóm thở than, tôi thương cảm cái tuổi về chiều mang tâm tư lạc lõng, cô đơn giữa một xã hội với nhiều khác biệt khó thích ứng với tuổi già, kể cả tiếc nuối một thời dĩ vãng xa xưa.

Cảm thương ông cho tới cảm thương chính bản thân mình bởi cái nghịch cảnh : tuổi đời ngày càng cao nhưng "Tuổi tâm linh" vẫn mãi non dại. Câu thở than của ông : "Chỉ thấy đi xuống chứ không còn thấy đi lên !" sao hôm nay tôi nghe như một lời trách cứ, như một bản tóm kết hành trình đời Kitô hữu của riêng mình.

Nén bạc Thầy trao không thấy lời lãi, nhưng không khác chi thị trường kinh tế thế giới hôm nay. Tiền lời đầu tư từ năm sáu phần trăm, rơi xuống mức một hai phần trăm, và nay, qua truyền thông người ta báo tin chẳng vui cho những ai đang gửi tiền trong ngân hàng : tiền bỏ vào ngân hàng hiện nay hầu như không còn lời lãi gì !

Nếu cứ tiến trình này, viễn tượng ngày phá sản xem ra

chẳng mấy xa !

Chỗ bám víu cho những bước chân khập khiễng là hình ảnh Người Cha Nhân Hậu.

Chỉ có Ngài mới cứu vãn được Những Bước Chân xiêu vẹo "Chỉ thấy đi xuống, chứ không thấy đi lên" của tôi. "Và con trông cậy vào ơn thánh Chúa"

Người Cha nhân hậu vẫn đợi chờ đó, nhưng nếu không có bước chân trở về thì lòng nhân hậu của Ngài luôn mở rộng vòng tay vẫn mãi không có cuộc hội ngộ.

Người phụ nữ bị bệnh hoại huyết đã mười hai năm ngày nào nếu không cố rẽ đám đông sò vào áo Đức Kitô, thì bệnh bà vẫn nguyên trạng.

"*Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy đi bình an*" (Lc.8, 48)

Không riêng với người phụ nữ bị bệnh hoại huyết này, nhưng với anh mù trên đường Giê-ri-khô ngày nào (Lc. 18, 42), và qua nhiều phép lạ khác lời biểu tỏ, khích lệ của Chúa trước sự cộng tác của đối nhân luôn được Ngài nhắc tới.

Hành trình đời Kitô hữu của tôi chẳng thiếu cảnh chôn chân, mỏi gối, kể cả những khi muốn buông trôi, thả nổi theo dòng chảy cuộc đời ! Nhưng Lời Chúa vẫn mãi vang vọng :

"*Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con...*" nhắc nhở tôi không thể dừng bước.

Chúa nhắc tôi cộng tác, nhưng Ngài không bao giờ để tôi cô đơn, ngay cả giữa những cảnh đời xem ra tối tăm nhất ; tôi lại thấy ánh sáng tình Ngài lóe lên khích lệ tôi dần bước : một sáng mùa thu ngay trên con đường ven rừng đầy lá úa, một lời thăm hỏi của anh chị em, một dịp tiếp xúc với ai đó, ngay cả cảnh ngang tai, trái mắt, đến những yếu đuối vấp ngã của bản thân ... Chúa tài tình lắm. Bàn tay dẫn dắt của Ngài thật tuyệt vời ! Mỗi dịp, mỗi cảnh hay, dẫu tôi đều thấy Chúa hiện diện. Đôi khi trước những trái ngang, cái tôi bị cọ xát làm nóng mặt, tia tai ...! Nhưng rồi một phút lắng lòng, tôi lại thấy tiếng Chúa vang vọng :

"*Hãy theo Thầy*". Lời Thầy gọi Lêvi ngày nào. Ông đáp trả rất ráo : "*Ông đứng dậy bỏ tất cả đi theo Người*" (Lc. 5, 27-28) thì hôm nay Chúa cũng đang gọi tôi hãy thực hiện như môn đệ Mathêu (Levi) ngày đó : "*Đứng dậy bỏ tất cả đi theo Người*".

Đó là điệp khúc, là hành trình người môn đệ Đức Kitô. Con đường "*Theo Thầy*" không có lựa chọn nào khác.

Duy Bình ■

Tử Đạo Ngày Nay

Mùa Thu lá vàng lìa cây rơi rụng cũng là tâm tình của tháng mười một, là tháng Các Linh Hồn... Ai trong chúng ta cũng có những cảm nghiệm về cuộc sống hằng ngày về những mất mát, những may rủi, những chuyện bất ngờ xảy đến không lường được, như những chiếc lá mùa thu bay đi làm thân cây tro trụi...

Giáo Hội đã dành riêng tháng mười một, để nhớ tới các Linh Hồn, mở đầu tháng các Linh Hồn bằng Lễ Mừng Các Thánh, và kết thúc bằng Lễ Chúa Kytô Vua. Chúa Kytô Vua sẽ đến lần thứ hai trong vinh quang để phán xét loài người, như trong bài Phúc Âm ngày lễ.

Trong tháng mười một Giáo Hội cũng mừng kính các Thánh Tử Đạo Việt Nam, các Thánh đã nêu tấm gương kiêu hùng minh chứng đức tin, đức cậy, đức mến. Cứ mỗi dịp lễ mừng kính Các Thánh Tử Đạo Việt Nam đến là mỗi lần tôi được nhắc nhở về thái độ sống chúng ta đức tin của mình. Chiêm ngắm cuộc đời các thánh Tử Đạo đem lại cho tôi những bài học lớn lao về đời sống đức tin và cho tôi thêm sức mạnh sống đức tin.

Ngày nay, các hình thức bắt bớ, đọa đày, các hình phạt man rợ khủng khiếp không thấy xuất hiện tỏ tường như thời xưa nhưng con số tử đạo thì vẫn còn tiếp tục không ngừng. Bởi các Kitô hữu hôm nay vẫn còn phải chịu nhiều bất công, đau khổ. Không đổ máu nhưng vẫn tử đạo, điều này thường được diễn tả bằng cụm từ « Tử Đạo trắng, tử đạo xanh ». Những đau khổ bên ngoài dễ nhận ra nhưng những nỗi nhức nhối, tê tái trong lòng thì mấy ai biết đến ! Cả hai hình thức này đều cho các Kitô hữu có cơ hội chia sẻ, hiệp thông và cùng chết với Chúa Giêsu. Những khó khăn thách đố đức tin ngày nay cũng là một mối đe dọa không kém. Chúng đến từ những luận điểm khoa học, từ các trào lưu của nền văn hóa sự chết và cả thái độ ngờ vực trong mỗi người. Khoa học càng phát triển, xã hội càng đưa ra những luận điểm phi bác Giáo hội, đả kích tôn giáo, hàng loạt các bè phái nổi lên tấn công vào niềm tin non yếu của những con người bé nhỏ đang phải đối diện với bao sóng gió cuộc đời : bệnh tật, thiên tai, túng thiếu... cùng các trào lưu hưởng thụ, tự do cá nhân, các tệ nạn xã hội nhan nhản khắp nơi...

Trước những tình cảnh đó, người Kitô hữu không thể né tránh cũng không thể đứng bên lề để nhìn, vì

mọi người cùng sống chung với nhau, dưới một bầu khí quyền và nhất là trong tinh thần liên đới cùng một Cha trên trời. Đây là cơ hội để các Kitô hữu sống chứng tá đức tin, chấp nhận bị loại bỏ, bị coi như kẻ mất trí hay bị xem như những con người đáng thương... Dù thế nào đi nữa, người Kitô hữu luôn cố gắng giữ vững niềm tin của mình, bởi chính Chúa Giêsu đã nói : « Ai không vác Thập Giá mình mà đi theo Thầy thì không xứng là môn đệ Thầy » (Mc 14, 30). Chúa Giêsu đã vác, các Thánh Tử Đạo đã vác và hôm nay những ai muốn theo chân Chúa cũng sẽ vác để minh chứng tình yêu dành cho Đấng đã chết vì yêu.

Con đường Tử Đạo hôm nay thật lạ nhưng cũng thật quen, bởi tôi tin rằng chính khi chúng ta sẵn lòng đón nhận bệnh tật, tai ương trong niềm tin tưởng phó thác mà không kêu than, trách móc nhưng sống lạc quan với đầy hy vọng, cậy trông ; đồng thời sẵn sàng đương đầu với những thách thức, nghi kỵ với sự khiêm nhường, tinh thần hòa bình, hơn hết là chúng ta luôn sống yêu thương như chính Chúa Giêsu đã nói « Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu anh em » (Ga 13, 34). Đời Tử Đạo hôm nay vẫn đang mời gọi mọi người chúng ta cố gắng tận dụng mọi phương thế, mọi cơ hội để làm chứng cho Thiên Chúa, cho tình yêu nhưng không của Ngài trong thế giới hôm nay.

Uyên Trang ■

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Ông Phêrô Hồ Ngọc Vượng là thân phụ chị Hồ Thị Mai, và là nhạc phụ anh Nguyễn Văn Phú (cả hai là Cursillista Liên Nhóm Bì), đã được Chúa gọi về ngày 03/11/2014 tại Việt Nam, hưởng thọ 82 tuổi.

Chị Têrêsa Trần Thị Bích Liên, hiền thê của anh Phanxicô Lê Đình Thông, cursillista khóa 26, qua đời ngày 27/11/2014 tại Pháp.

Cụ Nguyễn Thị Lang, thân mẫu chị Marie Trần thị Thanh, K.34 qua đời ngày 18/11/2014 tại Việt Nam, hưởng thọ 85 tuổi.

Cụ Nguyễn thị Kiều, thân mẫu chị Bernadette Đỗ Thị Lệ Chi K.25 và nhạc mẫu anh Paul K.33, qua đời ngày 22/11/2014 tại Việt Nam, hưởng thọ 87 tuổi.

Xin cùng hiệp ý nguyện cho các linh hồn sớm được Chúa đón nhận vào Nước Hằng Sống.

ĐỨC MẸ LÀ HIỀN MẪU

Năm 1953, lúc tôi 20 tuổi là người theo Đạo Ông Bà nhưng lại có cái may là được tham dự cuộc Hành hương đi Lộ Đức. Khi vừa gần đến nơi tôi rất ngạc nhiên và gần như ngẩn ngơ trước cảnh vật đồi núi rất hùng vĩ bao quanh Thánh đường rất nguy nga tráng lệ. Trong những ngày thăm viếng, tôi có dịp đến nơi hang đá, nhìn ngắm các nạng gỗ treo trên nóc hang và tham khảo những tài liệu nói về những phép lạ mà nhiều người đã nhận lãnh.

Vào thời đó, ở Lộ Đức, nhà cửa xung quanh hầu hết còn đơn sơ, khách hành hương di chuyển cách im lặng, chỉ nghe Carillon Ave Maria phát ra từ các tiệm bán ảnh tượng làm cho bầu khí thêm vẻ linh thiêng. Trong khung cảnh này, tôi đang đi cùng một người bạn, khi đi ngang qua cửa Saint Michel, có một lực khiến tôi tách rời người bạn và đi hướng về Vương Cung Thánh Đường. Trong sự im lặng, dưới ánh sáng chan hòa trên cung Thánh, quỳ nơi hàng ghế đầu và hết lòng tin vào Phép Lạ của Đức Mẹ, tôi cầu nguyện xin một ơn và tôi hứa sẽ xin theo Đạo. Một thời gian ngắn sau, tôi nhận được tin mừng cho phép tôi tin là Đức Mẹ đã nhậm lời.

Một thời gian sau khi nguyện ước được Đức Mẹ nhậm lời, nhưng lời hứa theo Đạo thì tôi không thực hiện được vì có nhiều cám dỗ và trở ngại không thể vượt qua. Ngày tôi trình diện đi học tập cải tạo, vợ tôi có để vào bóp một tấm ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nói là để che chở tôi trong lúc khó khăn. Quả thật trong lúc khổ cực đôi khát đôi lần tôi có nhìn đến ảnh này với lòng ăn năn là không giữ lời hứa với Đức Mẹ và chấp nhận kiếp sống tù đầy để đền tội, vì suy ra trước đó tôi đã có đầy đủ phương tiện để thoát khỏi Việt Nam.

Cuộc sống mỗi ngày lại thêm khắc khổ hơn. Một lần viết thư về gia đình tôi tỏ vẻ bi quan vì không thấy ánh sáng cuối đường hầm. Được thư hồi âm, con gái tôi có an ủi « Ba đừng lo, hãy gìn giữ sức khỏe vì Chúa lúc nào cũng Lòng lành Nhân Hậu ». Tôi rất ngạc nhiên vì sao con tôi lại biết Chân lý này ? Tôi bắt đầu sống trong tinh thần

phổ thác vào Chúa, rồi như có sự quan phòng, với thời gian tôi được ở chung làm việc chung với các người Công giáo và các Cha Tuyên úy Quân đội, nhờ đó tôi có dịp trao đổi và học hỏi về Đức tin Công giáo.

Cuối cùng, khi được chuyển trại về Nam, thời cơ thuận tiện tôi ngỏ lời với Cha Tuyên úy để xin nhận lãnh Bí Tích Thánh Tẩy. Cha Tuyên úy đã chọn cho tôi một người Bô rất đạo đức, hẹn cùng nhau vào giờ đi tắm ra bờ suối để Cha ban Phép. Hai tháng sau, tôi được phóng thích. Nhà tôi ở gần xứ Đạo trước kia thuộc khu gia binh Tiểu khu Gia định, Cha sở biết tình trạng của tôi nên rất hân hoan làm lễ Bí tích hôn phối cho vợ chồng tôi và lần lượt các con đều được nhận lãnh Bí tích Thánh Tẩy. Khi gia đình tôi được đi nước ngoài, tôi đã chọn nơi định cư ở Pháp để có nhiều dịp đi thăm viếng Đức Mẹ Lộ Đức.

Lúc đầu mới định cư tuy có nhiều khó khăn nhưng luôn có sự che chở của Đức Mẹ. Thứ nhất nơi tiếp nhận cư trú lại ở gần Cộng đoàn Công giáo VN giúp gia đình chúng tôi có nơi sinh hoạt. Tuy lớn tuổi nhưng nhờ ơn Chúa đã giúp cho tôi có việc làm mau lẹ, lại được cơ quan cung cấp ngay nhà ở, nhờ vậy các con tôi có phương tiện để học hành, hội nhập vào cuộc sống mới. Những năm sau này vợ tôi thường đau yếu. Hằng năm chúng tôi có dịp đi chữa bệnh ở Dax gần Lộ Đức, nên vào ngày Chủ nhật chúng tôi tới viếng thăm Lộ Đức và cầu nguyện với Đức Mẹ.

Rồi vào năm 2012, sau lần nhận lãnh Bí tích dành cho bệnh nhân, vợ chồng tôi lại được Cha Sở giới thiệu cho đi Hành Hương Pèlerinage National à Lourdes. Nhờ vậy chúng tôi đã sống những ngày như ở Thiên Đàng vì mọi việc : từ cái ăn, giấc ngủ và các sinh hoạt đều được chăm sóc chu đáo, đến nơi nào cũng được ưu tiên, chúng tôi cảm nghiệm được Lòng Thương Xót Chúa ngay trong lúc bệnh hoạn đau yếu. Năm 2013, chúng tôi xác tín Đức Mẹ là Đấng giúp ta bước theo con đường của Chúa. Và năm 2014, chúng tôi tìm được niềm vui ngay khi phải sống trong những lúc khó khăn.

Đức Mẹ là Hiền Mẫu lúc nào cũng thương con cái dù họ lỗi lầm phạm tội và Mẹ tìm cách đưa con cái quay trở về đường ngay lẽ phải. Theo Phúc âm Chủ nhật 28 ngày 12 tháng 10 năm 2014 (Mat 22,1-14) : Người có tội hay không có tội đều được Chúa mời tham dự tiệc cưới, nhưng khi nhìn thấy một người tham dự tiệc cưới mà không mặc y phục cưới là mới bị Chúa đuổi ra.

Nguyễn Long Nhan ■

Lặng Quà

Sáng sớm đã thấy ông Hai và người nhà khiêng con heo đã mổ sẵn, vài thúng gạo nếp, trái cây, và có cả khay trầu cau xuống chiếc xuồng tác ráng đậu sẵn tại bến sông. Ai nấy áo quần tề chỉnh chuẩn bị cho chuyến đi. Quà cáp, sinh lễ ông và người nhà sắp đem đi là thể theo lời yêu cầu của phía nhà gái.

Nhà ông nuôi được bảy heo. Con heo cả gần một tạ ông đã nuôi vội để lo đám cưới con trai. Gia đình ông sống bằng nghề nông, nếp thơm ông cũng sẵn có. Đĩa ngũ quả tươi ngon cũng từ vườn nhà, thêm mấy chai rượu nếp nhà nấu. Cô ba, con gái ông đã khéo tay tìm những trái đẹp, chín vừa tới, cài thêm vài cành lá xanh từ vườn. Những mâm quà bày biện thật khéo, trang nhã. Ai nấy đều tỏ vẻ hài lòng vui vẻ lên đường, an tâm sẽ làm vừa lòng đảng gái.

Gia đình ông Hai khá giả. Ruộng vườn, đất canh tác nhiều, cha con ông lại mạnh khỏe, cần kiệm, nên quà cáp, sinh lễ ông và gia đình đã có thể thỏa mãn yêu cầu của phía sui gia. Xóm giềng ai nấy đều tấm tắc khen đám cưới cậu cả, con ông Hai thật thịnh soạn, chu đáo. Đảng gái, nghe nói, rất hãnh diện, hài lòng có được ông sui đức độ, có máu mặt trong xóm ngõ.

Từ việc dựng thêm rạp, trang trí trước sau nhà, bữa khai dao thớt, rồi bữa rở rạp...xem ra ông Hai khá bận rộn, tuy nhiên, ông chẳng phải bận tâm vay mượn ai thứ gì. Ông có để trang trải tất cả, kể cả nữ trang làm quà cho dâu mới.

"Không có, lấy gì mà cho" câu châm ngôn này đã thấy rất rõ trong hoàn cảnh gia đình ông Hai. Ông có để ông cho, để đáp ứng những nhu cầu cần thiết cho đám cưới con trai.

"Cám ơn Đức Mẹ, bác ạ. Em mới trúng được con số đề ; chứ nếu như không, em không biết lấy đâu ra lo đám giỗ mẹ em !". Chị Tư mừng mừng tủi tủi than thở với tôi khi gặp tôi ở đầu xóm.

Hai cảnh đời trái ngược giữa ông Hai và chị Tư hàng xóm. Một đảng sẵn có không bị đè nặng bởi âu lo như chị Tư. Nhưng tựu trung cả hai hoàn cảnh đều đã giải quyết được chuyện trước mắt. Kể sản nghiệp sẵn trong tay, người nhờ trúng số đề. Họ có để mà giải quyết chuyện trước mắt.

Cuộc sống đời thường thế hệ nào, thời nào thì chuyện vun góp cho có ăn, có mặc, có cái ăn cái để vẫn mãi đòi hỏi cần kiệm. Không chuyên cần lấy đâu ra mà dành dụm. Không dành dụm khi hữu sự lấy đâu ra mà cho ?!

Khi sai các môn đệ đi rao giảng Nước Trời, việc trước tiên Chúa đòi buộc nơi các ông không đi ngoài quy luật CẦN KIẾM. Cần kiệm để tích góp những gì các ông cần phải trao gửi tới người, tới đối tượng các ông được sai đến. Chuyện tích góp của cải trần gian, và chuyện tích góp kho báu Nước Thiên Chúa thể hiện lại mang chiều kích nghịch đảo : Nhà cao cửa rộng, tiền rừng bạc biển, danh vọng - Từ bỏ tất cả để theo Thầy.

Thánh Mac-cô liệt kê rõ từng chi tiết hành trang người môn đệ Chúa Kitô phải thực hiện để lên đường "**Mang Chúa đến với tha nhân**" "*Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy ; không được mang lương thực, bao bị, tiền thắt lưng ; được đi dép, nhưng không được mặc hai áo*" (Mc. 6: 8-9)

Thầy đã từng không có hòn đá gỏi đầu ! Lời mời gọi của Thầy xem ra giản dị : „Hãy theo Ta" (Lc. 5 : 27) Mathêu, người môn

JOURNAL

PHONG TRẢO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

đệ được gọi "đang ngồi ở trạm thu thuế" thánh sử Luca ghi lại rõ thái độ của Mathêu : "**Ông bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Ngài**" (Lc. 5:28)

Thầy từng không có hòn đá gỏi đầu - Môn đệ phải bỏ tất cả. Con đường theo Thầy mang sẵn quy luật mà chính Thầy đã thực hiện khi mang Tin Mừng Nước Thiên Chúa đến với con người trần thế, từ Máng cỏ tới Đồi Calvé.

Có lần tôi trần trở về thái độ hờ hững của môi trường trước mơ ước của tôi, của những người đang ôm ấp lý tưởng "**Mang Chúa đến với tha nhân**" một linh mục đã đặt nghi vấn : "*Liệu cuộc sống của chúng ta đã có gì hấp dẫn được tha nhân chưa ?*"

Một chia sẻ xem ra giản đơn, nhưng là một vấn nạn rất thiết thực mời gọi tôi, và tất cả những ai đang ôm ấp lý tưởng chứng tá Tin Mừng kiểm điểm lại hành trang của mình. Để có được DUNG MẠO Người Môn Đệ Đức Kitô, chúng ta có hành xử được như Mathêu (Lêvi).

"Bỏ tất cả, đứng dậy đi theo Ngài". Cần phải soi mình vào tấm kiếng xem hình hài, dung mạo ta ra sao !

Bao lâu "bao bị" và tất cả những gì công kênh, nặng nề của cái TÔI còn chưa dứt khoát bỏ lại phía sau thì đường theo Thầy, sứ mạng lên đường "**Mang Chúa đến với tha nhân**" vẫn mãi là vấn nạn, và mơ ước vẫn mãi xa vời. Tôi có Chúa đâu mà đem tới cho tha nhân, trái lại hành trang của tôi vẫn nặng nề "Bao bị" chứa đầy cái TÔI. Hiện trạng này minh họa cho câu châm ngôn "**Chẳng ai có thể cho người khác cái gì mình không có**".

Trần nguyên Bình ■